

בפסוק לא תרלח. הנה צליצור קורין לא תרלח

צקמן תחת הצדיק וצליצור קורין צפתח

תחת הצדיק אמר הגר"א ז"ל דהרמז לנשחז"ל

צפסוק כי רבים חללים הפילה זה תלמיד שלא הגיע

להוראה ומורה ופותח פיו לכל שואל וזה לא תרלח

צפתח ועלומים כל הרוגי זה תלמיד שהגיע להוראה

ואינו מורה ומקמן את פיו וזה לא תרלח צקמן

(וכ"ל די"ל עפמ"ש הא"עז לא תרלח צידך או צלשונך

להעיד עליו שקר או להיות הולך רכיל או לתת לך

עלה רעה שתדע שיהרג או שנגלה לך סוד שהוכח

להלילו ומיתה אם חגלהו ואם לא חגלי אתה כרוחת

ע"כ. וע"ז ירמוז הפתח ללך הא' והקמן ללך הצ"י

שמקמן פיו שאין מגלהו הסוד) ועפ"י א"ש מאחז"ל

צקוסה דו"ט צ' ת"ח הדריס צעיר אחת ואינן נוחיד

זל"ז צהלכי כו' ואחד גולה שנאמר ליום שמה רוחות

אשר ירלח את רעהו צצלי דעת ואין דעת אלא תורה

ופירש"י על שלה"ל דעת להיות מלמדן זל"ז ע"ש

והיינו דהוי ג"כ רולח כנ"ל. ועפ"י אמרתי דמה

צפסוק וילאו ללכת חרלה כנען צפתח ויצואו חרלה

כנען צקמן דהנה כי הקדמונים הטעם שהרמיק

חאע"ה את הכנענים מפני שהם חרור כי לעולם

לא תמלא שיהי אחד מהם מבייר א"ע בצשאר אומות

ועיין צפיה"ת שציעית פ"ו מ"ג וע"כ אנרדם ושרה

שה"י דרכם לגייר גרים ולקרוח צסס ה' וחשטו ללכת

חרלה כנען צפתח ר"ל לפתוח פיהם להכניסם

לעבודת הצורח אבל חא"כ ויצואו חרלי כנען צקמן

ר"ל שהרגישו שמשם לא יוצאו גרים וע"כ קמלו

פיהם. ועפ"י אמרתי צמקורה צפי צרלח צעלמותי

ואידך לפתוח פיו צרלח והיינו דמרמז על צ' מיני רליט